

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مینو همتی

۲۹ سپتمبر ۲۰۲۰

## نگاهی به جنبش "جان سیاهپوستان مهم است"



ویدیوی قتل مردی سیاهپوست، جورج فلوید، زیر زانوان افسران پولیس سفید پوست همچون جرقه ای برق آسا، به انبار باروت نابرابری، تبعیض، خشونت سیستماتیک پولیس و قتل سیاهپوستان و رنگین پوستان در امریکا، اروپا و دیگر نقاط جهان برخورد کرد و جنبش اعتراضی نوینی از آن متولد شد. این جنبش که در اعتراض به مصونیت قضائی پولیس های قاتل جورج فلوید آغاز شد به سرعت خواستار برچیدن راسیسم سیستماتیک دستگاه پولیس شد. در نتیجه چند هفته اعتراضات خیابانی بالاخره مقامات

قضائی این افسران پولیس را به اتهام قتل جورج فلوید بازداشت کردند و دادستان ایالتی پیگیر پرونده خواهد شد. با این که در روزهای اول اعتراضات، رسانه های خبری توجه خود را به اقدامات تخریبی و غارت فروشگاهها توسط تعداد معدودی از جوانان اختصاص داده بودند. لیکن به سرعت فعالان جنبشهای اعتراضی خیابان و جو عمومی را به تصرف خود درآورده و هر روزه به جمعیت معترضان در ایالات مختلف افزوده شد. یکی از مهمترین نتایج تا کنونی این جنبش که با نام "جان سیاهپوستان مهم است" یعنی باز کردن دیالوگی عمیق برای ریشه یابی و برچیدن راسیسم سیستماتیکی که قدرت را در قوه قضائیه، پولیس و زندانها قبضه کرده، می باشد.

این جنبش نوپا ریشه در اعماق تبعیض نژادی نهفته در تاریخ پسا برده داری در امریکا و مستعمرات اروپا دارد. این جنبش در اعتراض به قتل جورج فلوید توسط پولیس نژادپرست شهر مینیاپولیس در امریکا شروع شد، لیکن گستره مطالباتش تیشه به ریشه پوسیده بقایای سلطه برده داری می زند و سنگرهای آشکار و نهان آنان را یکی پس از دیگری ویران می کند و مجسمه های برده داران و تبعیض گران را از خیابانها و میداین لایروبی کرده و به موزه ها می سپارند.

تجارت برده (یا بهتر است بگوئیم دزدیدن سیاهپوستان) از سواحل افریقا تا امریکای شمالی به منظور تأمین نیروی کار مجانی برای صاحبان سفیدپوست مزارع نیشکر، پنبه و تنباکو در مستعمرات امریکای شمالی و جزایر کارائیب برپا شده و تداوم می یافت.



شواهد تاریخی فراوانی حکایت از جنایات برده داران سفیدپوست و اوباش و ارادل تحت فرمانشان علیه برده های نافرمان دارد. سرنوشت برده های سربه زیر نیز بهتر از فراریها نبود، فرسودگی و مرگ زودهنگام بر اثر شدت بیگاری و شرایط دشوار کار. از قرن هفدهم میلادی بیش از سه میلیون برده را تجار اروپائی به سواحل امریکا آوردند تا در مزارع پنبه برای ملاکین سفیدپوست بزرگ و کوچک به بیگاری کشیده شوند.

ایالات جنوبی امریکا برگرده برده های سیاهپوست توسعه یافت که شاهرگ اقتصادی آن بر نیروی کار رایگان بردگان سیاهپوست بنا شده بود. سنت برده داشتن در این ایالات با عوامفریبی مذهبی و نژادی توجیه می شد و تا اعماق فرهنگی این جوامع را مسموم کرده بود.

وقتی بورژوازی نوحاسته صنعتی در ایالات شمالی برای تأمین نیروی کار مورد نیاز کارخانه هایش به مخالفت با نظام برده داری و وابستگی نیروی کار به زمین و ملاکین پرداخت و در مناطق تحت نفوذ خود به جنبش لغو برداری پیوست، آوازه این تحول بزرگ به ایالات جنوبی هم رسید و در بین دو طبقه اصلی این جوامع یعنی اکثریت برده و اقلیت ملاکین برده دار ولوله ایجاد کرد.

فرار بردگان از جنوب به سمت ایالات شمالی و کسب آزادی از قید بردگی مطلق روبه افزایش بود و زیر بنای اقتصادی ایالات جنوبی در حال از هم گسیختن. هر چه زمان می گذشت شاهد افزایش خشونت و جنایات برده داران و جلدانشان بودیم که دست در دست مقامات انتظامی و قضائی، بردگان فراری را دستگیر و در ملا عام شلاق می زدند و سپس به دار می آویختند تا درس عبرتی برای دیگران شود. (دقیقاً همان کاری را که رژیمهای اسلامی ایران و افغانستان و حکومتهای مشابه در این دوره و زمان نیز وقیحانه ادامه می دهند).

نظام اقتصادی، و رفاهیات ملاکین آنقدر به نیروی کار بردگان وابسته بود که تصور کوچکترین تغییری در وضعیت موجود برای طبقه حاکم میسر نبود و با تمام قواء برای حفظ وضعیت موجود علیه نیروهای شمال وارد جنگ شدند. این جنگ داخلی خونین پس از چهار سال با شکست جنوبیهای برده دار به پایان رسید، لیکن برچیدن برده داری عریان در این مناطق تا دو سال به طول انجامید، زیرا که سانسور خبری در این مناطق اعمال می شد. بعد از اعلام رسمی لغو برده داری، کماکان تبعیض آشکار علیه سیاهپوستان تازه آزاد شده به طور علنی در این ایالات برقرار بود. ممنوعیت عبور و مرور سیاهان در مناطق سفیدپوستان، ممنوعیت سیاهان از ورود به مغازه و رستورانها و مدارس سفید پوستان، بازداشت و ضرب و شتم سیاهپوستان به دلیل عدم رعایت این ممنوعیتهای امری روزه مره بود.

در ایالات جنوبی صف نیروهای پولیس از نژادپرستان و جلدانی تشکیل شد که تا دیروز مأمور شکار برده های فراری بودند.

دادگاهها و زندانها توسط برده داران سابق اداره می شدند و قانونگذاران این ایالات هم از بین ملاکین برده دار انتخاب شده بودند.

نظام برده داری امریکا در ایالات جنوبی با کمک کلیساهای سفید پوستان نژادپرست، قوای مقننه، قضائیه و اجراییه جای خود را به نظامی مبتنی بر تبعیض سیستماتیک آشکار و پنهان علیه سیاهپوستان سپرد. شکل گیری گروههای

نژادپرست و جنایتکاری چون کوک لاکس کلنهای اهرمی برای فشار مضاعف بر نیروی کار ارزان سیاهپوستان و به خط کردن آنان به عنوان شهروندان بی حق و حقوق و درجه چنم بود.

در دهه شست و هفتاد جنبش سیاهپوستان به رهبری مارتلوترکینگ، مالکوم اکس و آنجلا دیویس و دیگر فعالان ضد نژادپرستی و سیستم آپارتاید در ایالات متحده یک عقب نشینی جدیدی را به طبقه حاکمه ایالات سابقاً برده دار تحمیل کرد که کینه آن را کماکان در نحوه برخورد قضائی نابرابر به سیاهان و قتل عمد آنان توسط پولیس شاهد هستیم.

قدرت گیری سیاستمداران راستگرا به دستجات پنهان و آشکار نژاد پرست که در دستگاههای پولیسی و زندانها هم حضور پر رنگی دارند، پر وبال داد و گستاخی را به آنجا رساندند که در مقابل دوربین ها هشت دقیقه و ۴۶ ثانیه گلوی جورج فلوید را با زانویشان فشار دادند تا در کف خیابان جان دهد، شاید منظور نمایش قدرت بود، غافل از این که مشاهده این صحنه در دنیای مجازی همانند جرعه ای به انبار باروت دستگاه تبعیض نژادی حاکم بود و اکنون این جنبش اعتراضی از خیابانهای مینیاپولیس تا لندن و از استرالیا تا برزیل به پاخاسته تا حاکمیت تبعیض و نابرابری را به نبرد فراخواند و سنگرهای جدید را برای دفاع از حقوق برابر شهروندی بنا نهد.

تبعیض نژادی سیستماتیک همیشه از دوران برده داری در تمامی تار و پود جامعه تنیده شده و در مقاطع مختلف تاریخی به اشکال گوناگون به بقای خود ادامه داده است. رد پای نژادپرستی را در سیستم آموزشی، مشاغل، تسهیلات بانکی، احکام دادگاهها و نابرابری سیستماتیک، به خصوص در مناطق فقیر نشین شهری که عمده ساکنان آن را سیاهپوستان و لاتین تبارها تشکیل می دهند مشاهده می کنیم.

جنبش "جان سیاهپوستان مهم است" تا دستیابی به مطالبات بحق خود از پای نخواهد نشست.

تداوم نژادپرستی همچون نابرابری جنسیتی، از عوارض سلطه نظام سرمایه داری است و تا به تاریخ سپردن این نظام استثمارگر، مبارزه برای کسب آزادی و برابری ادامه دارد.

ماهنامه رهائی زن سری سوم شماره هشتاد و سه

<http://rahaizanorg.blogspot.com/2020/06/rahaizan-shomareh-83.html>